شهرآرا

SHAHRARANEWS.IR

۳شنبه

سال هفدهم
۳ تیر ۱۴۰۴
۲۸ ذی‌الحجه ۱۴۴۶
شماره ۴۵۱۸

Mashhadchehreh.ir
Photoshahr.ir

سایت شهرآرا نیوز را با اسکن این کد دنبال کنید

میثاق‌نامه اخلاق حرفه‌ای

روزنامه
فرهنگی - اجتماعی - اطلاع‌رسانی
صاحب امتیاز
شهرداری مشهد
مدیرمسئول
سید میثم موسوی‌مهر
سردبیر
سید سجاد طلوع هاشمی
نشانی: خیابان کوهسنگی
ابتدای کوهسنگی ۱۵
دفتر مرکزی
۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۸۱-۵
نمابر
۰۵۱-۳۸۴۹۰۳۸۴
روابط عمومی
۰۵۱-۳۸۴۸۳۷۵۲
شماره پیامک
۳۰۰۰۷۲۸۹

«نصرت»، پانزدهمین بوستان شهربانو برای بانوان شهر

وداع با قربانیان جنایت رژیم کودک‌کش

تداوم تجارت با همسایه شرقی

بدرقه باشکوه شهدای حملات اسرائیل در جای‌جای ایران

دمای هوای مشهد

رطوبت هوا ۲۳٪	۲۲↓ ۳۶↑
صبح ۳۰	ظهر ۳۶
عصر ۳۰	شب ۲۷

اوقات شرعی مشهد

اذان ظهر ۱۱:۳۴:۰۴ ● نیمه شب شرعی ۲۲:۳۹:۵۶
غروب آفتاب ۱۸:۵۲:۵۵ ● اذان صبح فردا ۰۲:۲۷:۲۰
اذان مغرب ۱۹:۱۴:۲۱ ● طلوع آفتاب فردا ۰۴:۱۵:۳۱

همه باید دل‌به‌دل هم بدهیم

حامد عسگری
شاعر و نویسنده

هرچه رشته بودند پنبه شد، این محکم‌ترین حرفی است که می‌توانم بزنم. ما توی خانه دعواهایی داشتیم، بحث‌ها و اختلاف‌هایی داشتیم، داشتیم سر قتل الهه توی سر هم می‌زدیم و هم را مقصر می‌دانستیم، داشتیم راجع به دستگیری فرزندان خانواده خطیب مشهور حرف می‌زدیم. داشتیم کی بود کی بود من نبودم می‌گفتیم که اتفاق افتاد. قطاری را در نظر بگیرید که دوتا شاعر، دوتا فوتبالیست، دوتا نقاش، دوتا خیاط، دوتا روحانی و مهندس و تاجر و بقیه مشاغل کوپه‌به‌کوپه نشسته‌اند دارند تخمه می‌خورند، حرف می‌زنند، می‌گویند و می‌خندند و در مورد تخصصشان، کارشان، پروژه‌های پیش رویشان، طرح‌ریزی می‌کنند و قطار هم در حال پیشرفت است، فکر کن یکهو قطار وحشتناک ترمز می‌کند، برق از ریل‌ها برمی‌خیزد، جرقه‌های مداوم می‌پاشد روی کوه و سنگ و محیط و یکهو می‌بینی کوه ریزش کرده و پیش راه قطار را گرفته است، اینجا دیگر روحانی و مهندس و فوتبالیست و خیاط ندارد همه برای رسیدن و گذشتن از خطر باید آستین بالا بزنند و سنگ‌ها را از مقابل ریل بردارند، وقت این صحبت‌هایی که در شأن من نیست، من کارم چیز دیگری است، من تخصصم چیز دیگری است، ندارد. ما همه باید دل به دل هم بدهیم و این سنگ‌ریزه‌ها را از پیش پا برداریم. این گردنه را رد کنیم افق‌های روشن پیش روست.

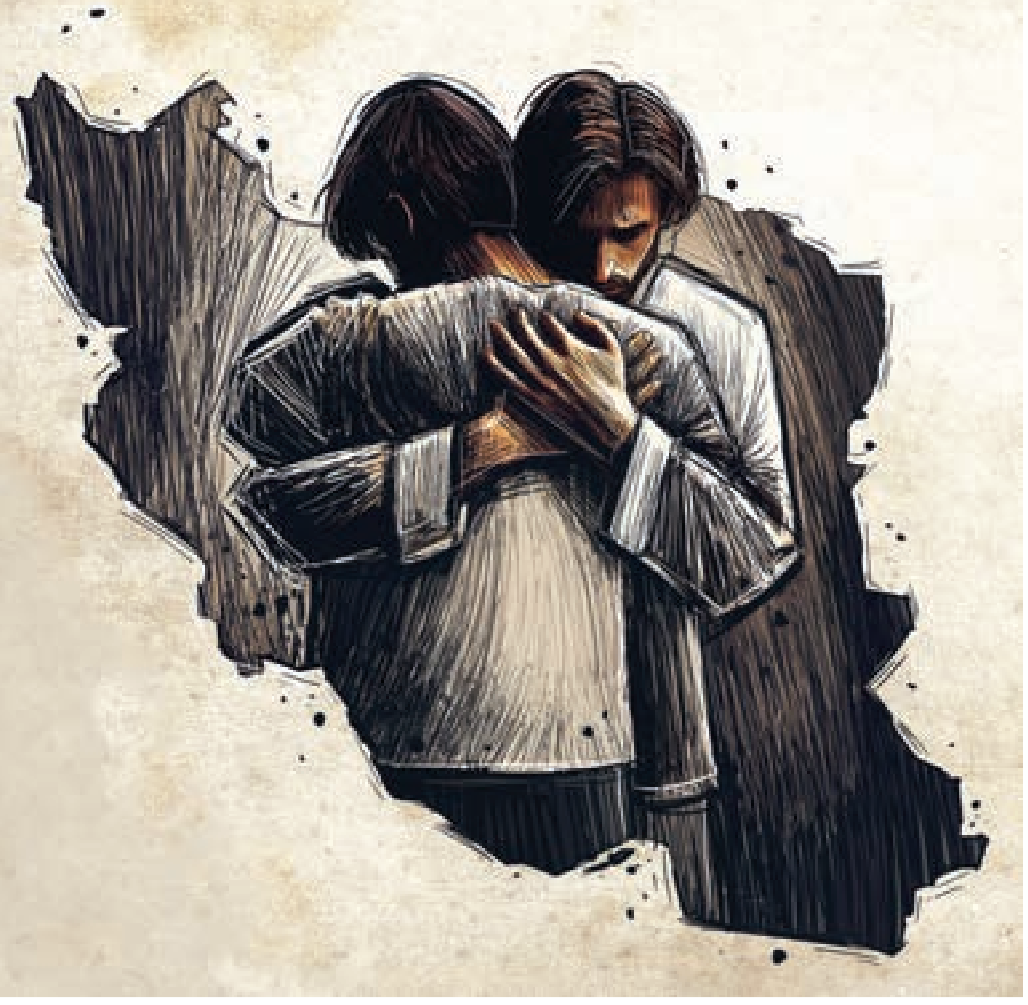
طرح: رضا جنگی| شهرآرا

اول شخص

آینده روشن‌تر از امروز است

برای شهادت امیرحسین فقهی؛ دانشمند هسته‌ای ایران که وطن‌دوستی را با «ساختن» معنا کرد

مریم شیعه| اهل شیراز است. علاقه‌اش به فیزیک، بیش از یک کنجکاوی ساده است. اشتیاق زیادی به فهم حرکت، نور و ذره دارد. برای کسی مثل او، همه چیز با پرسشگری آغاز می‌شود. پرسش‌هایی که برای ادامه مسیر، انگیزه به بار می‌آورند و فرصت‌های کشف و تجربه را در اختیار قرار می‌دهند. در هجده‌سالگی می‌خواهد جهان را جور دیگری ببیند. می‌خواهد فراتر از ظواهر، به دنیایی قدم بگذارد که در آنجا هر پاسخ، آغاز پرسش دیگری است. از شیراز راهی ارومیه می‌شود و چهار سال در این شهر، فیزیک هسته‌ای می‌خواند. هنوز کمتر کسی فیزیک هسته‌ای را می‌شناسد. بعد هوای ادامه تحصیل به سرش می‌زند. درس‌ها سنگین است و خیلی‌ها جا می‌زنند و تعداد کمی ادامه می‌دهند. این بار رتبه تک‌رقمی، او را به دانشگاه شهید بهشتی و پایتخت می‌رساند. الفبای نگارش مقالات علمی و پژوهشی را همان جا می‌آموزد و بعد که آینده‌اش را در گرو مطالعات ذرات می‌بیند، برای دکتری، مهندسی هسته‌ای را انتخاب می‌کند و در سال ۱۳۸۷ از دانشگاه صنعتی امیرکبیر فارغ‌التحصیل می‌شود. بلافاصله گروه مهندسی هسته‌ای دانشگاه شهید بهشتی از او دعوت می‌کنند تا به هیئت علمی این رشته در این دانشگاه ملحق شود. تنها پس از گذشت هفت سال از حضور در این دانشکده، امیرحسین استاد تمام این رشته می‌شود. او ظرفیت و توانایی عجیبی از خود به نمایش می‌گذارد. دانشمندی که در میدان تحریم‌های ظالمانه و یک جانبه، به دنبال توسعه رادیوداروها و تسکین و درمان بیماران مبتلا به سرطان است.

درمان سلول‌های سرطانی

وطن‌دوستی در تار و پودش تنیده شده است. به جای شعارهای هیجان‌زده و بی‌منطق، عشق به وطن را در تعهد و عمل به‌کار می‌گیرد. به باور او، دوست داشتن وطن به معنای ساختن است. ساختن آینده‌ای که به دنبالش خیر عمومی آدم‌ها باشد. شب و روزش را برای رسیدن به این هدف اختصاص می‌دهد. کاستی‌ها را می‌بیند اما نمی‌تواند حتی برای لحظه‌ای به ترک این خاک فکر کند. رادیوداروها دسته‌ای از ترکیبات دارویی‌اند که با بهره‌گیری از ایزوتوپ‌های رادیواکتیو ساخته می‌شوند. به سلول‌های سرطانی می‌چسبند و با تابش اشعه آن‌ها را درهم می‌شکنند؛ بی‌آنکه بخواهند بافت‌های سالم را از بین ببرند. امیرحسین تمام وقتش را در آزمایشگاه می‌گذراند. به دنبال درمان سرطان تیروئید، او بارها در حرف و عملش روزی را ترسیم می‌کرد که آن قدرها دور نیست و ایران، علاوه بر درمان بیماران خود، بیماران مبتلا به سرطان همسایه‌هایش را هم درمان می‌کند. او به معنای واقعی کلمه یک محقق است و راهنمایی رساله‌های دکتری و هدایت محققان پسادکتری را به‌عهده دارد. بیش از سیصد مقاله در نشریات علمی داخلی، بین‌المللی و کنفرانس‌ها منتشر می‌کند. هفت تألیف در کارنامه دارد که حتی به زبان‌های دیگر هم ترجمه شده‌است. بارها استاد نمونه و پژوهشگر برگزیده کشور می‌شود و پنج نوآوری علمی معتبر را به ثبت می‌رساند. او از شاخص‌ترین چهره‌های نخبه و از دانشمندان پرفروغ کشور است.

جنون ناتمام غرب

حمله به تأسیسات هسته‌ای، یک جنایت جنگی تمام عیار است. می‌توانست نظم زیست‌محیطی را برای دهه‌ها یا حتی قرن‌ها مختل کند. می‌توانست خاک، آب و هوا را آلوده کند و کشاورزی را از رونق بیندازد. بیماری‌های ناشی از تشعشعات هسته‌ای، کشنده‌اند و از کمترین تبعات چنین جنایتی، می‌توانست اجبار هزاران نفر به ترک خانه‌هایشان باشد اگر که ایران، جنون دشمنانش را پیش‌بینی نمی‌کرد. جنگ برای غرب، ابزار تداوم سلطه است. یک سودآوری بی‌رحمانه است که به صنعت تسلیحاتش بازمی‌گردد. جنگ‌هایی که در عراق، لیبی، افغانستان و سوریه رخ داد، اگرچه با شعارهای متمدنانه‌ای چون دموکراسی، مبارزه با تروریسم و حمایت از حقوق بشر رخ داد اما در عمل، تجاوز و غارت بود. دوگانه‌سازی اخلاقی و رسانه‌ای غرب، برای پوشاندن جنایت‌هایش، زمانی فرو می‌ریزد که پیامدهای اقدامات نظامی علیه غیرنظامیان آشکار می‌شود. با وجود شعارهای صلح‌طلبانه، غرب به دنبال نفوذ، کنترل، سودآوری و مهار بحران‌های داخلی‌اش است و از انجام هیچ جنایتی ابا ندارد. «دکتر امیرحسین فقهی» به‌دنبال استفاده صلح‌آمیز از دانش هسته‌ای، سحرگاه بیست‌وسوم خردادماه و در چهل‌وشش‌سالگی به شهادت رسید. او به دست رژیم اشغالگر و کودک‌کش از دنیا رفت. ذهنیت برتری‌جویانه غرب، ترور علم را توجیه می‌کند. این اجازه را می‌دهد تا هزاران کیلومتر را طی کند، از قاره‌ای به قاره دیگر حرکت کند و در سرزمین‌هایی که به آن تعلق ندارد، دست به اقدامات جنون‌آمیز بزند. دموکراسی، آزادی و حقوق بشر می‌توانست ارزش‌هایی جهانی باشد، اما امروز تبدیل به ابزاری برای سرکوب و کشتار شده‌است که با نوعی وظیفه خودخوانده، دخالت در امور سایر ملت‌ها را جایز می‌داند و با سلاح‌های ویرانگری که در اختیار هم‌دستانش می‌گذارد، رنج و درد بیشتری را به سایر ملت‌ها تحمیل می‌کند. امیرحسین فقهی، اندیشمند بزرگ این خاک بود که در آخرین مصاحبه تلویزیونی‌اش از امید به آینده گفت. او با اشاره به نسل جوان و ظرفیتی که از آن‌ها می‌دید، گفت «آینده بسیار روشن‌تر از امروز است». ایران، در تاریخ دوهزاروپانصدساله‌اش بارها و بارها ققنوس‌وار از خاکستر خود برخاسته است و بی‌شک در مکتب «فقهی»ها، وطن‌دوستی، آینده را خواهد ساخت.

عکس روز

شهیدان شهرمان به خانه آمدند

که به غیرنظامیان نمی‌زند، ها؟ که با مردم عادی کاری ندارد، ها؟ دیروز چهارنفر از همشهریان ما به مشهدشان آمدند، اما نه برای اینکه اینجا امن است نه برای در امان ماندن از جنایات و تجاوزات صهیونی... آن‌ها جان داده بودند برای وطن و آمده بودند تا راهی خانه ابدی‌شان شوند. احد ۱۰ساله، محدثه ۱۴ساله و محمدرضا پدرشان... و شهید پدافند هوایی، ستوان‌یکم سید مصطفی صفادل، سرباز رشید میهن که در اصفهان لباس رزم پوشیده بود و از حق دفاع می‌کرد. حالا هر چهار نفرشان در جوار بارگاه امام رئوفمان آرام گرفته‌اند. به خون‌خواهی تک‌تک شهیدان عزیزمان از مبارزه با رژیم کودک‌کش دست برنخواهیم داشت.

عکس: میلاد سمنگانی/ شهرآرا

ایران همدل

آهنگ همدلی

هنرمندان موسیقی کشورمان در این روزها بیش از هروقت دیگری می‌توانند با تولید آثار ملی و میهنی تأثیرگذاری شان را زندگی و همراهی و همدلی شان را با مردم کشور موزون و آهنگین کنند. نمونه‌های شاخص این ماجرا همایون شجریان و محسن چاووشی دو نفر از خوانندگان محبوب و دوست داشتنی کشورمان هستند. همایون «جهان ستم» را با اعلام اینکه همه رسانه‌ها و صفحات مجازی می‌توانند آزادانه این قطعه را منتشر کنند در دسترس عموم قرار داد. «جهان ستم» را غلامرضا صادقی آهنگ‌سازی کرده و شعر آن متعلق به بیدل دهلوی و هوشنگ ابتهاج است. محسن چاووشی هم قطعه «علاج» را که خودش آهنگ‌سازی کرده و تنظیم آن را به عهده داشته منتشر کرده است. شاعر این اثر کاظم بهمنی است. همچنین در روزهای گذشته حسین پارسا یکی از خوانندگان جویای نام موسیقی پاپ کشورمان، قطعه «پشت همیم» را در صفحه مجازی‌اش بارگذاری کرد. این قطعه با استقبال بسیاری از سوی مردم روبه‌رو شده است.

علاج
محسن چاووشی
جهان ستم
همایون شجریان

هنر روز

مسعود شجاعی طباطبایی

توصیه به سربازان آمریکایی

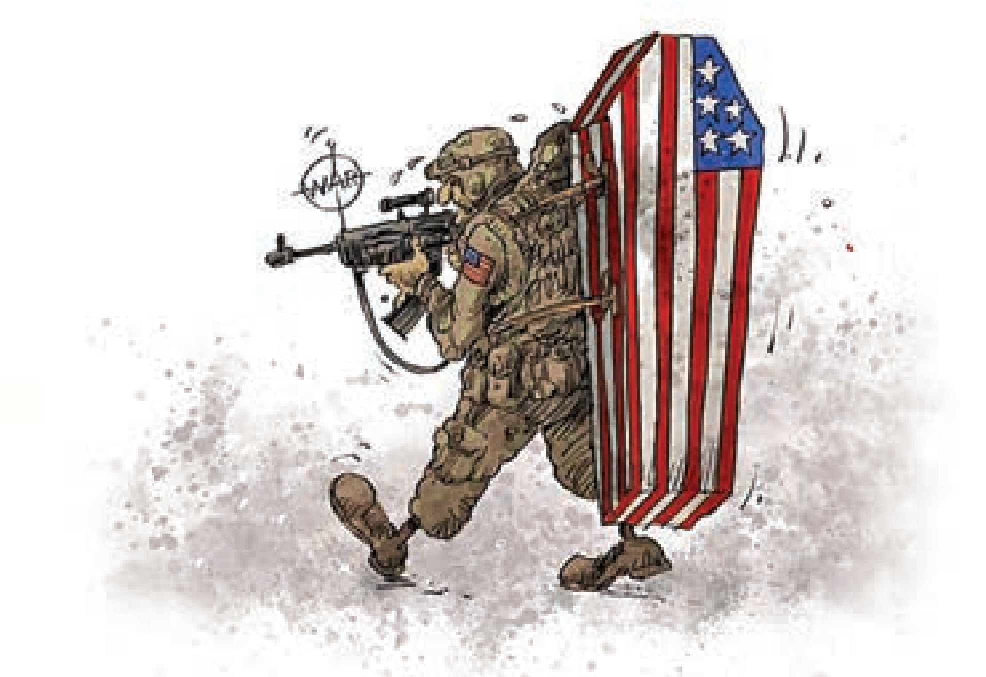در جنگ با ایران تابوت هایتان را بیاورید